

LUCIA FRANCO

ŘEKNI
ANO

Jsou bohatí, úspěšní a konečně spolu.
Ale láska a peníze někdy nestačí...

ŘEKNI ANO

SAY YES

Copyright © Lucia Franco, 2020

All rights reserved.

Všechna práva vyhrazena.

*Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

Translation © Martina Balzano, 2025

Cover © Martin Kopecký, 2025

© DOBROVSKÝ s.r.o., 2025

ISBN 978-80-277-5435-9 (pdf)

LUCIA FRANCO

ŘEKNI ANO

přeložila Martina Balzano

1. KAPITOLA

Tak moc mi třeští hlava, že nemůžu usnout.

Otočím se na bok a schoulím se do klubíčka. Světlo z pootevřených dveří se rozlévá přes postel a já si položím polštář na obličej, abych se ho zbavila. Vyspat se v dokonale zatemněné místnosti mi v minulosti vždycky pomohlo, ale tentokrát to nefunguje. Hlavní příčinou mé bolesti hlavy je stres. Poslední dobou toho mám tolik, že skoro nespím.

Zívnu a zavřu oči, cítím, jak mě spánek konečně stahuje pod hladinu. Jsem uvelebená pod hromadou přikrývek, ale dveře před mým pokojem se zabouchnou a vyděsí mě. Se srdcem až v krku lapám po dechu, na zlomek sekundy vytřeštím zarudlé oči. Chvilí tiše ležím, víčka mi těžknou a já začínám znovu podřimovat, dokud z vedlejší místnosti neuslyším Jamesův zvýšený hlas.

„Řekni tomu hajzlovi, že má poslední šanci, aby se mi přiznal, jinak s jeho případem končím a může jít prosit jinýho právníka, aby ho vzal pro bono.“ Okamžik ticha. „Reeci, parafrázoval jsem... jo... nemám náladu. Připomeň mu, že jsem byl pátej člověk, za kterým přišel, a jedinej, kterej nakonec souhlasil. Hrozí mu doživotí. Řekni mu, že když mi všechno nevysvětlí, až se vrátím, jdu od toho. Postačí mi dvě minuty a budu vědět, jestli lže.“

Prísahám, že skrze zeď cítím Jamesovo napětí. Moje srdce mi říká, abych šla za ním, ale tělo mě nutí čekat.

James je zticha, poslouchá Reecovu odpověď, a já zaslechnu tukaní kostek ledu padajících do skleničky. Sklo s ostrým cinknutím narazí na mramorovou desku a z toho, co může být jedine

hrdlo láhve koňaku, odskočí víčko. Znáám ho jako své boty. Nalije si, trochu zatočí sklenicí a rychle se napije, pak odpoví Reecovi.

Sundám si polštář z obličeje, natáhnu ruce nad hlavu a nadechnu se. Moje tělo zoufale touží po spánku, ale ještě víc chci vidět Jamese.

„Díky, Reeci. Pohlídej to. Nerad bych ho pouštěl, ale možná je načase, aby se poučil.“

Po krátké odmlce se rozesměje.

„Jo, je tady. Přestaň na ni takhle myslet, ty bejku,“ řekne James a já vím, že si dělá legraci. „Jo, vyřídím, že ji pozdravuješ. Dobře, chlape, jo. Měj se. Ještě jednou díky.“

Koutky mých úst se zvednou v unaveném úsměvu. Líbí se mi, když se škádlí. James a já jsme mluvili o možnosti pozvat si do ložnice další lidi, když jsme teď oficiálně pár, ale oba jsme se rozhodli, že nejlepší bude nechat to být. Reece se nás snaží přemluvit, abychom si zopakovali tu sexy noc, kterou jsme spolu prožili před pár lety, ale James a já vždycky odmítneme. Oba jsme v našem vztahu spokojení a necítíme potřebu do něj přidávat někoho dalšího.

Upřímně řečeno, nehodlám se o Jamese dělit.

Chodbou před naší ložnicí se rozlehne ozvěna Jamesových kroků. Cítím jeho vzteklou energii a vidím jeho stín, ještě než otevře dveře a vrazí do ložnice.

„Val.“

Miluju, když mi říká Val. Za normálních okolností by mi moje přezdívká zvlnila rty mazaným úsměvem a v žilách by mi proudila touha po tom, co přijde.

Ale dnes jen chci, aby mě někdo nebo něco zbavilo mého utrpení. Možná poprosím Natalii, aby mi přinesla pero s trávou. James nestiskne vypínač, protože ví, že mě pekelně bolí hlava, jen nechá pootevřené dveře, aby na mě viděl.

Jeho dlouhé kroky pohltní prostor mezi námi. James se zastaví u mé postele a dívá se na mě pronikavým pohledem, jako by mu pod kůži něco vřelo a mermomocí chtělo ven. Kontrast odstínů modré v jeho očích v tlumeném světle vždycky vynikne. Odloží sklenici na noční stolek a pak se skloní, aby mi vtiskl polibek na čelo. Zavřu oči a usměju se, i když to nevidí. Miluju, když mě líbá na čelo. Natáhnu se k němu, obejmů ho kolem ramen a přitáhnu ho k sobě, takže ho přinutím vlézt do postele. Bez váhání si ke mně přilehne.

James si lehne na bok, aby se ke mně mohl přitisknout jako velká lžice, ale místo toho se otočím k němu a nosem se mazlivě otřu o jeho krk. Potřebuju cítit, jak se jeho tělo tiskne k mému. Obejme mě silnou paží kolem krku a přisune se ke mně. Myslím, že mě taky potřebuje.

„Je ti líp?“

„Mmm,“ zavrním a pak přikývnu.

„Opravdu?“

„Ano, už je to jenom takový dozvuk, je to mnohem lepší. Být u tebe v náručí pomáhá.“

Spokojeně vzdychnu a přitulím se k jeho hrudi. Být v Jamesově náručí je jediný lék, který potřebuju.

„Vrátil bych se domů dřív, kdybys mě potřebovala.“

Zvednu bradu, přitisknu rty k jeho, jeho prošedivělé strniště mě lechtá na kůži.

Zavrtím hlavou a řeknu: „To nebylo nutné. Je v práci všechno v pořádku?“

James mě chytne za koleno a položí si moji nohu na bok, takže na něm částečně ležím. Když ucítím teplo jeho těla, tiše, hrdelně zavrním. Položí ruku na místo, kde se setkává mé stehno a kyčel, a pořádně zatáhne.

„Bylo by, kdyby se můj klient sebral. Připadá mi, že ten kluk nechápe, že mu hrozí doživotí. Myslí si, že je to sranda a vyvázne z toho bez trestu, protože ho zastupuje moje firma. Škoda, že to takhle nefunguje.“

„Kolik mu je?“

„Sedmnáct.“

„To je nešťastný,“ řeknu tiše. „Doufejme, že se vzpamatuje. Nemá moc času, než si zpečetí budoucnost za mřížemi.“

James se na chvíli odmlčí. Moc dobře vím, že ho ta situace trápí a štve. Advokáti se sice možná učí nechávat své emoce za dveřmi, ale jsou to taky jen lidé a některé jejich případy se jim zkrátka dostanou pod kůži.

„Jo, doufám. Nerad bych ho viděl jako další statistiku dospívajících, a přesně tam teď míří.“

Nelíbí se mi náznak beznaděje v jeho slovech. James je dobrý člověk s dobrým srdcem. Neustále nabízí pomocnou ruku každému, kdo ji potřebuje. Vadí mi, že se tolik trápí, a podvědomě chci, aby myslel na něco jiného.

Kloužu dlaní po jeho široké hrudi a pod drahým materiálem cítím jeho sílu. Rozpaluje mě, že mám někoho jako je James – silného a tichého muže, který mě objímá, jako bych byla to jediné, na čem na tomto světě záleží.

Přitisknu se k němu a překulím se na něj, dokud neleží na zádech. Zvednu se na kolena a rozkročím se nad jeho boky. Nakloním se a zůstanu nad jeho ústy, úmyslně vystrčím boky dozadu a smyslně se o něj otřu kundičkou. James mě sevře, jeho ruce spočívají na mých zaoblených bocích.

„Slyšela jsem, že voláš Val, když jsi vešel,“ řeknu a můj hlas zní chraplavěji než před chvílí. Vím, co potřebuje, a chci mu to dát. James musí přestat myslet na práci a oddechnout si od toho, co

nemůže ovlivnit. Potřebuje, aby někdo převzal otěže a donutil ho zapomenout své vlastní jméno.

A ten někdo budu já.

Natáhnu se po jeho černé kravatě, protáhnu prostředníček skrz uzal, abych ho uvolnila, a pak ji úplně stáhnu. Prsty hledám černé knoflíčky na jeho košili, abych mu ji mohla svléknout.

James vklouzne rukama pod obrovské tričko, které mám na sobě, a když mu rozepínám knoflíčky, tiskne se k mé pleti. Jemně se ke mně přitiskne boky a já cítím vlnu příjemného mrazení. Celé tělo mám jako z vosku a jeho ruce se dotýkají mé kůže tak božsky, že zavřu oči.

„Ano,“ zamumlá.

Val. Když jsme spolu téměř před dvěma lety začali oficiálně chodit, uzavřeli jsme dohodu. Když se na noc stanu Valentinou, všechno je jen na něm a já jsem mu vydaná na milost. Ne, že bych jinak každý druhý večer nebyla, ale když jsem Val, je to jiné. My jsme jiní. Nic mu neodmítnu. Obléknu si to, co chce, a on je celou noc k nezastavení. Dá mi všechno, o čem jsem kdy zmínila, že se mi líbí nebo že s ním chci vyzkoušet. Sexuální přitažlivost bylo to první, co nás k sobě přitáhlo. Šťastný sex, šťastná manželka. Takhle se to říká, ne? I když nejsem jeho manželka, je to skoro totéž. Jamesovi se líbí, když mi dělá radost. Dokonce se pořád bláznivě usmívá.

Nejdřív jsem se bála, že James chce Valentinu, ne Aubrey, ale ujistil mě, že to tak není. Říkal, že má rád změnu, a já mu to nemůžu vyčítat. Kdo by neměl? Já tedy určitě ano. Byl ke mně otevřený a upřímný. Stará se, aby náš život byl zajímavý a zábavný. Nikdy nevím, kdy na ni zavolá – vždycky je to překvapení – a nikdy toho nelituju. Obvykle se těším na příště, ještě než skončíme.

„Jen pokud jsi pro,“ řekne James.

Uhni, Aubrey. Teď je na řadě Valentina.

„Vždycky jsem pro, když jde o tebe,“ řeknu hlubším hlasem, který odpovídá náladě. James miluje, když Valentinu rozjedu naplno.

Prsty nahmatám poslední knoflík. Rozhalím mu košili a odhalím barevné tetování na jeho hrudi. Ve svých padesáti šesti letech je v lepší kondici než většina mužů ve dvaceti. Svalnatý, mužný a pořád pekelně sexy. James Riviera je celý můj. Ve tmě je těžké rozeznat jednotlivé motivy, ale znám barevné víry inkoustu na jeho kůži zpaměti. Dlaněmi mu sklouznu po břiše, cítím každý kopeček svalů, a pak vyjedu k jeho hrudi. Sáhnu dolů, abych mu rozepnula opasek, ale on se natáhne a zastaví mě dřív, než za něj vůbec stihnu zatáhnout.

Střelím po něm pohledem. James mě bez jediného slova převrátí na záda, takže se sklání nade mnou. Vpíjí se do mě ocelovým pohledem, jako by chtěl něco říct, a já jsem ztracená. Skloní se ještě blíž a já cítím váhu jeho těla. Vjedu mu prsty do vlasů a užívám si dotek jeho nahého hrudníku mezi svými stehny.

„Val může počkat až do víkendu,“ řekne a já zmateně stáhnou obočí. „Jedeme na týden na Tahiti. Už jsem to zařídil, zavolal jsem tvé asistentce, domluvil ti volno a o kočky bude dobře postaráno.“

Překvapeně vykulím oči, srdce se mi rozbuší vzrušením. Než stihnu odpovědět, James řekne ještě jednu věc, která mě na celou noc odrovná.

„Teď mi dej moji Aubrey a dovol mi hrát si s jejím tělem.“

2. KAPITOLA

Od té doby, co jsme se s Jamesem ten den setkali v Chelsea – díky Natalii – jsme využili každou šanci k cestování po celém světě.

Navštívili jsme každý kontinent a ochutnali tolik lahůdek, kolik se do nás vešlo. Věděl, že chci cestovat a vidět svět, ale taky, jak důležité je pro mě soustředit se na Útočiště, můj neziskový azylový dům pro ženy a děti. Může se to zdát bláznivé, ale množství peněz, které jsem vydělala jako špičkový eskort, mě finančně zajistilo na zbytek života, a teď můžu pomáhat potřebným. Jsem ráda, že mám možnost lidem ulehčit život. Svým způsobem mi to dává pocit, že je babi pořád na světě.

Ležím na břiše v našem soukromém bungalovu nad vodou a brada mi spočívá na hřbetech rukou. James mi právě dopřává hloubkovou masáž horkým olejem. Na této dovolené nešetřil. Je brzy ráno a francouzské dveře jsou otevřené dokořán. Slaná vůně moře se dokonale mísí s výraznou vůní květů frangipani. Vdechuju dekadentní aroma a pozoruju křišťálově modré vlnky pod oblohou bez mráčku. Mohla bych tu takhle zůstat celý den.

Když James potřebuje oddech od našeho chaotického života, dvakrát se nerozmyslí. Prostě se sebere a odjede. Někdy mě vezme na dovolenou na dva dny, jindy na dva týdny. Zpočátku jsem si dělala starosti, protože mi Útočiště zabíralo tolik času. Mívala jsem špatné svědomí, že si užívám života, když z první ruky vidím, jak se lidé snaží postavit na nohy. Někteří neměli ani floka, když k nám přišli, a teď už pracují na částečný úvazek. Moc mě těší vidět, jak se jim daří, ale to všechno má svou cenu.

Útočiště se v průběhu dvou let natolik rozrostlo, že na druhé straně města otevírám další azyl. Bude určený pro otce samoživitele a jejich děti. Možná jsem naivní, ale vůbec jsem nevěděla, kolik mužů vychovává děti bez matky a potřebuje pomoc. Společnost vždycky předpokládá, že to obvykle dopadne na ženy, ale mužů je úplně stejně tolik.

„Na co myslíš?“ zeptá se James a zatlačí mi palcem do ramene, aby mě zbavil napětí. Povzdechnu si a zavřu oči. Je to neuvěřitelné. Dělá tu nejlepší masáž zad.

„Že jsi na mě tak hodný,“ odpovím zasněně. James mi nanese na pokožku další dávku horkého oleje, a když se jeho ruce rozběhnou po mých zádech, zabořím se hlouběji do matrace.

„Udělal bych pro tebe cokoliv,“ řekne a pak se nakloní, aby mi vtiskl polibek mezi lopatky. „Vím, že jsi vystresovaná kvůli Úkrytu.“ Při zmínce o mém druhém azylovém domě zvednu koutky v náznaku úsměvu. „Právě teď chci, aby ses soustředila jen na nás a na to, co ti dělají moje ruce, když uvolňuju tyhle uzly. Teď už nemůžeš nic dělat, zlatíčko, všechno je hotové a připravené k otevření.“

Povzdechnu si. „Já vím. Mám pocit, že na něco zapomínám. V ten den je i gala, to moc nepomáhá.“

Když jsem se dozvěděla, že budu jednou ze čtyř oceněných za dobročinnost, moje nervy napadl roj motýlů. Nedokážu přestat myslet na nadcházející večeri a na to, že mě na tuto konkrétní cenu nominovali ve městě, kde žije osm milionů lidí. Ve stejný den otvíráme Úkryt, takže jsem z toho vystresovaná ještě víc. Bude to okamžik, který si budu navždycky pamatovat a cítit ho ve svém srdci. Nechci, aby ten pocit něco poskvřnilo.

„To je normální. Investovala jsi do toho spoustu času, peněz a energie. Není to jen tvůj koníček, je to tvůj život a něco, co miluješ.“

Co tě pohání. Vím, že chceš, aby všechno šlo hladce, a určitě to tak bude. Jen na to na pět minut přestaň myslet.“

Skloním hlavu. Opravdu to chci, ale nervy mi pořád drásá úzkost.

Zhluboka se nadechnu a vydechnu starosti, jak řekl James. Soustředím se na jeho dotek, jak tiskne dlaně s roztaženými prsty k mým zádům a táhne je dolů po páteři, dokud necítím brnění v kundičce. Jeho prsty se stočí kolem křivky mých ramen. Z mých pootevřených rtů unikne zasténání a moje záda se v odpovědi prohnu do erotické křivky. Jeho horké prsty dráždí boky mých odhalených prsou, dokud se na matraci nezačnu svíjet. Mám ztuhlé bradavky a chladné povlečení nedělá nic pro zkrocení rozkoše, které se jim dostává. James mi přejeďe prsty po žebrech a pomalu klouže dolů k mým bokům. Sevřu stehna a ucítím mezi nimi vlhkost. Můj klitoris obklopí tření a tlak je čím dál silnější. Moje tělo se chvěje potřebou, když Jamesovy prsty stisknou mou pánev a já mu ve stejnou chvíli vyjdu vstříc pohybem boků. James se skloní a políbí mě na záda. Když mě líbá po celé délce páteře a na zádech, zatínám prsty u nohou.

Jediný problém s masáží zad horkým olejem je ten, že hned potom chci jenom sex.

Jeho prsty jsou zase na zadní straně mého krku, tentokrát se mi vpletou do vlasů. Blaženě rozevřu rty. Líbí se mi, když si takhle hraje s mými vlasy, a on to ví. Položí mi ruce na hlavu a masíruje pokožku smyslým taháním za vlasy.

„Jamesi...“ zazubím se a pak se zasměju. „Vím, co děláš.“

„Copak dělám, zlatíčko?“

Zvednu se na loktech a podívám se na něj přes rameno. Dělá si ze mě legraci.

Pokaždé, když se na něj podívám, mi bláznivě poskočí srdce a ten orgán se zvětší tak moc, že se sotva vejde do klece, která ho obklopuje. Jsme zvláštní pár, James je o víc než třicet let starší než já, ale jako bychom byli stvoření jeden pro druhého. Už jsou to čtyři roky, co jsme se potkali, a přísahám, že ten muž vůbec nezestárl. Jeho stříbrem prokvetlé vlasy a vousy mu pořád dokonale sluší, ale teď má víc tetování a trochu víc svalů. A taky tmavší vrásky v koutcích očí. Vím, že na nás lidi trochu zírají, když jsme spolu na veřejnosti, ale je mi to jedno. Je můj a já jsem na to hrdá.

„Pojď sem,“ řeknu a pokynu na něj dvěma prsty.

James, který stále sedí na mých zádech, se ke mně skloní. Pohladím ho po hlavě a přitáhnu si ho k sobě, abych cítila jeho rty na svých. Jednou ho políbím a on otevře ústa, což mi umožní vklouznout jazykem dovnitř a položit ho na jeho. Trochu za něj smyslně zatáhnu a opřu se o něj. James mi polibek vrátí desetkrát víc a pak se přesune, takže je na zádech a já se skláním nad ním. Přitáhnu nohu a položím ji na jeho vnitřní stehno, kolenem se skoro dotýkám jeho těžkého pytle. Přisunu se k němu blíž, podívám se do jeho lesklých očí, a když se jeho silné stehno přitiskne k mé mokré kundičce, okamžitě si přeju víc. James vycítí mé vzrušení a přitlačí.

„Miluju tě,“ zašeptá. V jedné hrsti sevře moje vlasy a prohlíží si mě, jako bych byla osmý div světa.

„Já tě miluju víc.“ Odpovím mu jako obvykle.

Srdce mi divoce bije, když mě prostoupí řada emocí. Někdy mě děsí, jak moc Jamese miluju. Občas se probudím uprostřed noci, celá zpocená, a ve spánku panikařím, že nebudu mít dost času ho milovat.

„Co se děje?“

Zavrtím hlavou. Nechci mu o svých myšlenkách říkat, i když je to něco, o čem hodně přemýšlím. Miluju toho muže víc než svůj

vlastní život a nedokážu si bez něj představit svůj svět. Svět, kde ho nebudu milovat tak, jak chci. Způsobem, jakým potřebuje být milován.

„Nic. Jenom jsem vážně šťastná, že mám muže, kterého miluju, na příštích pár dní jenom pro sebe. Jsme tu jen ty a já, zlato.“

Chvilí mlčí. Jemně mi přejíždí prsty po čelisti a já přitisknu tvář k jeho ruce. „Chtěl jsem se tě na něco zeptat.“

Usměju se mu do dlaně. „Jo? A na co?“

„Co bys řekla na to, kdybych prodal svůj dům a koupili jsme společně nový? Řekněme v Bergan Beach?“

Zvednu hlavu a podívám se na něj s obočím pevně staženým k sobě. Šest měsíců po tom, co jsme se k sobě vrátili, jsem se přestěhovala do Brooklyn Heights, abych byla s ním. Strávili jsme bez sebe dva roky a nechtěli jsme ztrácet ještě víc času. Dávalo to smysl, protože jsme každou noc byli spolu u jednoho z nás. Nabídl se, že bude bydlet u mě, ale věděla jsem, že být v Brooklynu je pro něj lepší, takže jsem sbalila kočky a nastěhovala se k němu.

Babiččin dům jsem si ale nechala. Nedokázala bych ho prodat, ale taky ho nerada vidím prázdný, takže ho teď používám jako přechodný domov pro lidi z mých azylů, kteří se snaží postavit na vlastní nohy. Neplatí nájem, jen služby. Někde začít musí. Žít v New Yorku je extrémně drahé – je to jedno z nejdražších měst na světě – a chci těm ženám dát šanci, protože si ji zaslouží. Zavedla jsem přísná pravidla, která musí dodržovat, včetně měsíčních kontrol, ale vím, že babička by byla nadšená, a to mě hřeje u srdce.

Stáhnou obočí ještě víc. „Můžu se zeptat proč?“

„Já ten dům koupil a na zařízení jsem najal designérku. Nic jsme nevybrali ty a já společně a já chci něco, co budeme milovat oba a co bude jen naše.“ Špičkou jazyka si přejede po spodním rtu, jako by váhal. „Chci, abychom měli domov, který bude náš vlastní, kde

budeme moct pokračovat ve vytváření dalších vzpomínek. Chci s tebou mít všechno, Aubrey. Manželství, domov. Chci to na celý život, zlatíčko, a jsem připravený udělat další krok.“

3. KAPITOLA

Při jeho slovech zjihnu.

Nemyslela jsem si, že je možné, aby moje srdce narostlo láskou k tomuto muži ještě víc, ale zjevně jsem se mylila. Usmívám se od ucha k uchu tak moc, že mám křeč v zarudlých tvářích.

„Jamesi Riviero, jak to děláš, že jsi ten nejsladší chlap na světě?“

Prohloubí se mu vrásky mezi očima a svaly na jeho těle se napnou. Tohle jsem nečekala.

„Myslím to vážně, Aubrey. Jsi můj život a já tě miluju. Chci, abychom byli víc, a myslím, že pořízení nového domu, který bude náš, je krok správným směrem.“

Je tak rozkošný, že se zachichotám. Nemůžu si pomoci. Muži jsou někdy tak hloupí, až to bolí. James se rozčiluje úplně bezdůvodně.

„Zlato?“

Neodpovídá. James zamyšleně zírá do prázdna a já se znovu chichotám, jak moc přemýšlí. Nemůže si myslet, že moje city k němu ochladly, že ne?

Posunu nohu výš, zaháknou stehno za jeho propletu naše končetiny. Dlaněmi přejeďu přes jeho nebeskou hrud' k paži, kam si nechal vytetovat mapu světa, když jsme se k sobě vrátili. Je pečlivě provedené jemnou jehlou a černým inkoustem a sahá od horní části ramene až po zápěstí.

Zaznamenává všechny okamžiky, které jsou pro nás důležité. Každé místo, kam mě vzal a kde jsme se sblížili, si navždy vytetuje na tělo. Dodnes si pamatuju den, kdy přišel domů s rukama obvázanýma bílou gázou a fólií. Neřekl mi, že to udělá, a chtěl mě